

מסורת הש"ס

- (א) [נקמן יג. ג] נקמן ג:
- קדושין טו: כרימות ג:
- (ב) [קדושין סח. ע"ג טו. ג]
- (ג) [ויקרא יח. ט] [נקמן ג. ד.] ו' ועל ג. ג.
- (ד) [ויקרא יח. ט] [ס. ט. ט. ט.]
- (ה) [ש"ך ל"ג. י] "ר"ט מ"ו.

תורה אור השלם

1. ואשה אל אחת לא תקח לצר לצלות ערותה עליה בתויה ויקרא יח יח
2. כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונבראו הנפשות הגשית מקרב עמם ויקרא יח כט
3. כי ישבו אחים יחדיו ונת אתו מתוך ובן אין לו לא תהיה אשת המת להוציאה לאיש ור' יבמה יבא עליה ולקחה ור' יבמה לא אשה ויבמה: דברים כה ה'

גליון הש"ס

תוס' ד"ה רבא אמר וכו' וי"ל רבא לית ליה רועלא. עין טובי אטן מנלה ד' ג ע"ג ד"ה מולחמתי:

הנהרות הב"ח

- (א) נט' רבא אמר מריה גופה לא נרמא: (ב) טס וי"ל קתני אין לי אלא וכו' תוס' ד"ה מרי רבא וכו' דחולצת דלילנות מיעשה: (ד) ר"ה רבא וכו' איצטריך לגשא דהיי עמי רבא נמתי: (ו) ר"ה וכו' וכו' דכרימות לא איצטריך:

מוסף רש"י

מכל התועבות האלה. כפרת עריות מביי (י"דו"ט י"ו):

סינה היכא דנשא המס. את אשה זו תמילה ונעשית אשת האל על זה: **ואח"כ נשא חי.** את אחותה וניתוספת איסור אחות אשה על יבמתו וכשמת אחיו בלא גנים ואשתרמי איסור אשת אל המוקדם אשתרמי נמי אחות אשה המאוחר כדעולה דלמך רבאנשה הותר לקרוי שהוא אחרון:

אלא נשא הפי. אשתו תמילה ועמדה עליו בליסור אחות אשה ואח"כ נשאה אחיו המת וניתוסף איסור אשת אל איסור אחות אשה קדים ואף על גב דהותר איסור אחרון עומד ראשון במקומו: **ואפי' נשא מה נמי.** כרישא דקדים ליה איסור אשת אל לא דמיא לדעולה דהתס הרואה קרי בשמיני שלו כבר היה מותר מאיסור הראשון קודם ראיית הקרי משהאיר המזרח והכא נמי תינתן היכא דנשא מת ומת תמילה והותר איסור אשת אל ואח"כ נשא חי את אחותה: **אלא נשא מה ולא מת.** עד שנשא חי את אחותה הא לא תאחזא כלל ומי לא מודה עולה ככהאי גוונא שאם ראה קרי בליל יום שמיני שאין מניס דיו מחר לנהנות משום קרי דמעבד עליה הואיל ולא יאל מצרעתו לשעה הראויה להבאת קרבנותיו קודם שהותר מצרעתו בלא עליו קרי: הכי גרסין כי איצטריך עליה לנשא מה ומס ואח"כ נשא חי: ואיבעית אימא. איצטריך עליה דלי לא כתיבה הוא אמנא מימי ייבוס אחות אשה להמיר כהיקשא דר' יונה דלמך רבי יונה כי כל אשר יעשה מכל המועבות האלה הוקשו כל העריות זו לזו ולענין עשה דהאשה קניסו ליה ר' יונה כהנא על כפרתו הכי נמי היא הוקשו כולן לנשא אל ואע"ג דהכא חד איסורא והכא מרי איסורי אין משיבין על ההיקש להכי איצטריך עליה: **מכדי לא טעריט.** דמתי: איכא לאקושינהו לנשא אל. להמיר ייבוס: ואיכא לאקושינהו לנשות אשה. דלמירי לייבוס דפרט בה קרא עליה: מאי הויה דקאשס לכו לנשות אשה. כדקתני ברש פסקין מה אחות אשה מיוחדת כו': משום נרמא. משום דכדי למיתני נרמא מנין. ולקחה לו לנשא ויבמה הל"ל ולקח אשה ויבוס וכתיב ולקחה משמע מיעוט זו ולא אחרת: **וחד למישרי לרמ ערוה שלל במקום מלוה.** מרביא דקרא יחידא דויבמה דרשינן הכי במקום ויבמה הוא דלמינא לן מיעוטא ולקחה דמיעט נרה אלל שלל במקום יבוס כגון נרה בתו מנכרי שריא: **מסני' נמי דיקא.** כרצא דערוה פשיטא לן: **נרה נמי לא פיעבי.** עליה קרא לנרשא דאין עשה דוחה לא תעשה שיש בה כרת דחביב לנרשו' דמשמע לא אחות אשה ולא נרמא וכתיב כרת כסוף העריות: **וילמישרי לרמ שלל במקום מלוה.** דלי לא כתיב עליה הוה ילפינן מלרור לרמ אחות

ח. חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות

ח.

מ"א מודה עולא כהא שאם ראה קרי בליל שמיני שאין מבנים ידיו כבהונות. ק"ק דמנא ליה דמודה עולא כהא וגם שפיר כל הפסולס (ומכאן לז: וס) דמהדר עולא למאן דפריך ליה מנך ברימא ומטוין דמלרע הואיל והותר לנרעמו כו' דמשמע ומטוין ממשא שאתה בל להכריד עליו אכילא ראימי

מסס ומה ראייה יש לו מן הברייתא ונראה לרבינו יצחק דייק עולא מדנקט וראה קרי בו כיום משמע בו כיום אלל בליילה לא שמע מינה דטעמא משום דהותר לנרעמו הותר נמי לקרוי ולהכי פשיטא ליה הכא דמודי עולא כרמא קרי דליל ח':

תרי איסורי [מחד איסורא א' יאפינן]. (ו' אלל שלל במקום ייבוס כגון נרמ בתו ילפי') ור"מ ולרבי אפי' אמרי פוטרת ליליות נרמא והא חד איסורא הוא וי"ל דממה נפקין איכי אסורא דילפי' מאשר מלך פרט לליליות ולהכי נרמא נמי אסורה וכן אשת אחיו שלל היה בעולמו אלל קשיא מאי טעמא דמאן דפליג אלרבי אפי' וי"ל דכיון דליליות לאו בת ייבוס היא בטוס מקום חשיבא נרמא כרמא ערוה שלל במקום מלוה דשריא ולא דמיא ליליות לחייבי עשה דילפינן כפרק שני ונקמן דף ג. (ו) לחליצה דליליות מיעטה הכתוב כהדיל דלא היא בכלל היתר אשת אל:

רבא אמר ערוה גופה א' צריבא קרא. ור"מ והל לכל הפחות איצטריך (ו) לינשא מת ומת ואח"כ נשא חי דלא מינא הואיל ואשתרי אשתרי וי"ל דנרמ לית ליה דעולה וכבר דניחה כמקלל לא שמה ציאה ועוד אר"י דש לחלק דגבי בעל קרי דשס טומאה אחת היא אמרי' הואיל ואשתרי אשתרי דחד לאו הוא כבעל קרי ומלרע אלל הכא דשני שמות לא אמרינן הואיל ואשתרי אשתרי ור"מ מאי טעמא לא לריכא קרא לוי ותי ליה לרמא היקשא דרבי יונה וי"ל דקסבר דלענין איסורא הוא דלקשינהו דרממא דכתיב איירי קרא ולא לענין הימירא: **כ"י איצטריך קרא צריבא צרה.** ומימה דהיי עמי (ו) למימר דאיצטריך למיכר נרה טפי מן הערוה כיון דנרה מלרור נפקא ויש כרת כנרה כמו בערוה ואומר רבינו יצחק דהשתא נמי בעי למימר לאיסור נרה ולמידק שלל במקום מלוה שריא כדמסיק רב אחא לנכסוף והא דקאמר נמי אין לי אלא היא משום נרמא לא למידק הימירא שלל במקום מלוה והא דפריך מאי שגא ערוה דלא כריכא קרא כו' גמרא טעי במילתיה דנרמא שלל פירש כהדיל למישרי שלל במקום מלוה אמא אשתרי ופוטרת א' קתני. אע"ג דמסקין דלאסור נרמא נמי לא לרין קרא מ"מ מנא איסור כנרה שעדיין לא השמיעו מאי בשום מקום אלל איסור ערוה דכבר נשנו כל העריות דאין עשה דוחה ל"ת שיש בו כרת:

כי אצטריך קרא לנשא מת ומת ואח"כ נשא חי. ור"מ הכי מקרי אחות וקוקנה י"ג שאתה אלל מרדבנן אלל קשה היא כשמתה לה דפוטרת נרמא בלא שני דלא נעשית אחות אשתו עד שמת אחיו א"כ לא יהיה מעולא כרת ערוה שרי כשנשא חי אל היתר נרמא ערוה לייבוס שעדיין לא נשא אחות אשתו. וי"ל דהיינו דלרעהו לנר קיימין הפסא דמסקין לן מקרא דעליה ומקרא דלנרור אלל אה רואה למלוה נרה מנה משתאה לה נשאה חי ואפי' מת אחיו שיהי שני אחות אשתו: הוקשו כל העריות לנשא אל. ומעשה אין להקשות כהא על איסורא הכא מרי איסורי דלן משני על היקשא: ד"ש ר' אומר ולקח ולקחה וכו' נמי דר' לית ליה עליה מ"מ כהנא הוא דכל היי דלצטריך קרא לריכא כו' מן לרין ור' לרין לא לריכא קרא דעליה לריכא נמי לא לרבינו יעצני קרא דלוקחה: ע"ה נמי לא לריכא קרא. ור"מ א"כ ה"ל ק"ל מ"ש י"ג אומר ולקח ולקחה ויבוס וינשא כיון דלא אלצטריך קרא לא לנרה ולא לנרמא: וי"ל דנרמא (לאסור) ודלמי להמירי נרמא כל עריות דיקא במקום יבוס אלל שלל במקום יבוס דלמינא מתו וכן לעיל דלמינא מתו מן ר"ל צומחין דוקא במקום יבוס אלל שלל במקום יבוס דלמינא מתו וקשה ה"ל יחאל כיון דנרה לא לריכא קרא ל"י למה לי מרי קבלי ולקחה ויבמה. ונראה לרש"י דחד אפי' למיכר נרה במקום מלוה וחד למישרי שלל במקום מלוה דדוקא לרנן דמסקין מלרור צרות ומכאן כהנא ונכתיב א"כ לא לריכא קרא לנרה אלל ר' דמסקין לרור כו' ששנונא ולא כתיב בה כרת כהדיל אלצטריך שפיר קרא למישרי במקום מלוה ואי"ג דשפירי שמתוך דנפק לר' עוש מלרור היינו באשר נמכר ולקחה דמיתיה ששנין אמהה כנרה כדלמיתין ככמתן כל היכא דלכתיב מרין לקוין וכו' וכו' דמיתין נרמא להדי נרמא ערוה נרמא סיקה אלל אי לא כמג ולקחה לא ששנין איסור נרמא ערוה במקום מלוה כ"י נרמא:

פוטרת והלך להשמיעו מאי בשום מקום אלל איסור ערוה דכבר נשנו כל העריות כאן איצטריך כאן להשמיעו דלסורה במקום מלוה דפשיטא דאין עשה דוחה ל"ת שיש בו כרת: